

POZDRAV U IME TEOLOGIJE U SPLITU

Josip Marčelić, rektor Teologije u Splitu

U ime Teologije u Splitu rado pozdravljam o. Nadbiskupa i cijenjeni zbor sabran ovdje u razmišljanju o Drugom vatikanskom saboru u povodu 20. obljetnice njegova završetka.

Ovo razmišljanje o Saboru — da li je samo razmišljanje? I ovaj spomen — je li samo spomen?

Drugi vatikanski sabor obilježen je razmišljanjem koje obuhvaća čitava čovjeka. On trajno silazi u konkretnu povijest. Po njemu se na nov način uprisutnjuje otajstvo utjelovljenja u sadašnjoj našoj povijesti. U njemu je očita ova dimenzija utjelovljenja Sina Božjega.

Ovaj Sabor, nošen poviješću, u njoj postaje kvasac Kristov, te čitavu našu kršćansku i ljudsku zbilju zahvaća i usmjeruje k Isusu Kristu u snazi Duha Njegova. Zacijelo je to njegova dinamična, vitalna, i ujedno eshatološka komponenta.

Čestitam *Crkvi u svijetu* što je pripremila ovo naše zajedničko razmišljanje, držim da će svima nama pomoći da budemo još više »Crkva u svijetu« i »za svijet«.

ZNAČENJE SIMPOZIJA I PREZENTACIJA PROGRAMA

Drago Šimundža, urednik Crkve u svijetu

Naš simpozij nosi zahtijevan naslov: *Naša Crkva u našem vremenu*. Riječ je, dakle, o sadašnjosti Crkve u hrvatskom narodu, u ovo pokoncilsko doba — sa svim njezinim problemima, uspjesima i nadama — o njezinu razvoju i organskom rastu, koji nužno računa s prošlošću i budućnošću. Potakle su nas na to dvije obljetnice: dvadeset godina izlazenja naše revije i 20. godišnjica završetka Koncila.

O Koncilu će biti riječi kroz koncilsko shvaćanje Crkve, dok o reviji »Crkva u svijetu« nećemo posebno govoriti. Pripremili smo samo malu postavu njezinih izdanja i u ovom, ovogodišnjem posljednjem i u neku ruku jubilarnom broju, 88, donijeli smo cjelokupnu bibliografiju, koja na svoj način govori o značenju, aktualnosti i važnosti naše revije.

Crkva je, kao što znamo, otajstvena danost, ali i društvena stvarnost: misterij i bivanje, sacramentum mundi i njegovo povijesno ostvarivanje. Razdoblje o kojemu govorimo vrlo je dinamično, na mahove izazovno i kritično. Crkva se u ovo vrijeme, i u nas i u svijetu, mora nanovo, na nov način, potvrđivati i ukorijenjivati u nove prilike, odnose i